

عنوان مقاله:

مولفه های موثر در درمان کودکان دچار درخودماندگی از منظر والدین

محل انتشار:

فصلنامه روان شناسی کاربردی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

صنم باقریان خسروشاهی - دانشگاه شهید بهشتی،

حمیدرضا پوراعتماد - دانشگاه شهید بهشتی،

جلیل فتح آبادی - دانشگاه شهید بهشتی،

خلاصه مقاله:

چکیده هدف: هدف این مطالعه تعیین عوامل موثر در درمان درخودماندگی از منظر والدین بود. روش: روش مطالعه از نوع کیفی و جامعه آماری، والدین ۱۵۰ کودک دچار درخودماندگی دو مرکز ساماندهی درمان و توانبخشی اختلالات اتیستیک-تهران اتیسم و به آرا در سنین دو تا هشت سال در زمان اجرای پژوهش بود. نمونه گیری به صورت در دسترس تا جایی ادامه یافت که داده جدیدی اضافه نشود و به اشباع برسد و اشباع مورد نظر با انتخاب ۳۰ والد (۲۸ مادر و ۲ پدر) اتفاق افتاد. برای گردآوری اطلاعات از شیوه مصاحبه نیمه ساختاریافته استفاده و داده ها با شیوه تحلیل محتوا تحلیل شد. یافته ها: پس از تحلیل، یازده عامل به دست آمد که به ترتیب شامل والد-کودک، محیط خانواده، عامل های ثابت، ویژگی شخصیتی، ژنتیک، درمان، ویژگی کودک، دانش خانواده درباره درخودماندگی، والد-والد، آسیب-شناسی روانی و عوامل فراخانواده بود. نتیجه گیری: از میان عامل های مطرح شده، عامل های ثابت، و همچنین ویژگی های کودک و درمان، قابل دستکاری در برنامه های درمانی والد محور نیستند و باید به عنوان متغیرهای همتاسازی گروه های مقایسه در نظر گرفته شوند. سایر عامل ها در طراحی برنامه های خانواده محور باید مد نظر قرار گیرد

کلمات کلیدی:

درخودماندگی، درمان، عامل، والدین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1321103>

